

TOLNAI OTTÓ

Az ő arcát alátétnek

*mindig is foglalkoztatott a gyűszű
a gyűszű mint olyan
mint forma
mert hát ha a proletariátus lebetett
akkor a gyűszű is
ha megfordítod betonbunker a maginot-ból
biztosan azért vettem észre
az ecseri (pesti bolhapiac)
semmi-rengetegében a legsemmisebbet
azt a porcelángyűszűt
noha addig fogalmam sem volt
hogy nem csak pléb-
porcelángyűszű is létezik
végre megelétem azt az ajándékot
amit kerestem az abszolút adekvátat
és tenyeresen úgy nyújtottam át
mint egy szépen megőrzött
betonbunkert a maginot-ból*

*e csipkerongyikát szeretném még
neked ajándékozni
olyan gesztussal
akárba lábad elé teríteném
ám ez alkalommal nem a lábad elé
hanem a maginot-i betonbunker
a csöpp porcelángyűszű alá
e csipkerongyikát
lesöpört pókbálónak vélhetnéd
de nem pók szötte rongyika
valódi csipke ez
mellyel nem versenyezhet
se matyó se brüggei motyó
akárba egy marék hó hvar égő kövéről
marék só mit háznyi hullámok vertek
nem hallottál még a hvári csipkéről*

*száz éve borgolják már
a bencés apácák (koluderice)
agavérostból
(a kanári szigeteken leste el a módját
egy ügyeskeztű matróz)
nem mozdulnak a monostorból
csak csomózzák serényen
a súlyos cápauszonyyszerű levelekből
huzigált szálakat
tervrajz nélkül
mert ők sosem is veszik le tekintetüket
a teremtről
s a teremő arca a rajz
a teremő arca a csipke skicce
e csipkerongyikát ajándékozom még neked
a maginot-i betonbunker alá
e csipkerongyikát
az ő arcát alátétnek
léted csöpp edénye a porcelángyűszű alá*